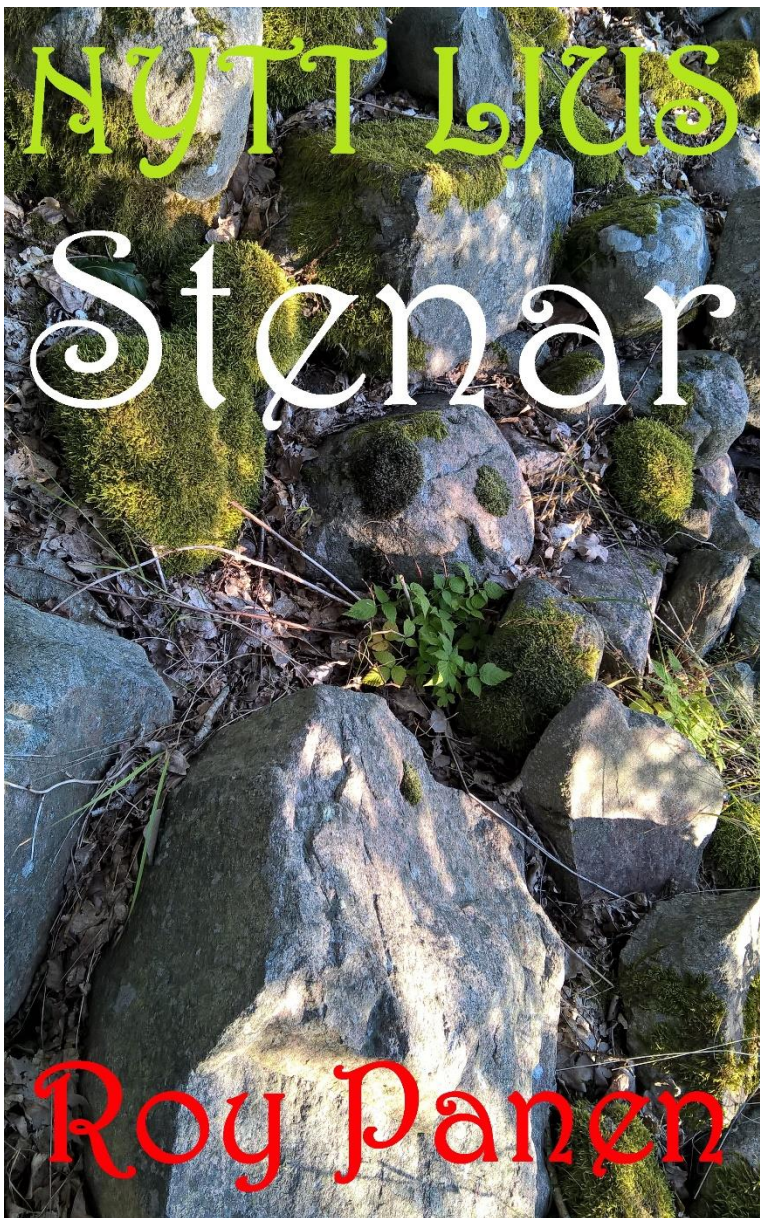

Text hämtad
från NYTT LJUS
Stenar

Ursnygg
kompis

Roy Panen

NYTT LJUS

Stenar

Roy Panzen

Roy Panzen
Bokförlag

Denne tekst
skyddas av
upphovsrätts-
lagen

URSNYGG KOMPIS

99 Flykting i Lilla Edet

Måns och Fire, video och hästbox

–Jag hade i början av nittiotalet en träff med en ung man från Lilla Edet, som ligger några mil norr om Göteborg. Denne man var flykting från forna Jugoslavien. Vilken del av Jugoslavien han flytt från spelar ingen roll här.

Mannen var mycket snäll och trevlig.

Han svarade på en kontaktannons som jag hade i någon herrtidning. Han kunde inte så mycket svenska, inte heller engelska, men vi klarade kommunicera och förstå varandra bra ändå.

I sitt första brev skrev han att han läste på SFI: svenska för invandrare. Jag förstod hans

svårigheter med svenskan och försökte skriva så enkelt som det bara gick.

Han skickade inget foto på sig, vilket jag gjorde. Men han beskrev sig själv som lång, mörkt, kortklippt hår, fast med lång lugg. Och han hade bruna ögon.

Jag skickade ett inspelat kassetband med lugna kärlekslåtar till jugoslaven. Och han gjorde det samma, spelade in en kassett som han skickade till mig. Vi verkade ha likadan musiksmak. Vi gillade båda pop och rock.

100 Dags för en träff

–Efter några veckors brevväxlande var det dags för en träff, och jag tog tåget till honom, och bussen sista biten. Och när jag klev av på busstorget i Lilla Edet stod en lång, mörk och snygg, ung man och mötte mig. Vi både skakade hand och gav varandra en liten kram. Jag kände direkt att detta kunde bli en lyckad

träff.

Han bodde i en lägenhet i samma hus som polishuset. Det kändes både spännande och tryggt att ha polisen vägg i vägg. I hans trerummare blev det nog inget festande med hög musik.

När vi klev in till honom visade han mig runt i lägenheten, och han avslöjade nu att han inte bodde ensam i denna lägenhet. Han hade en inneboende, en kompis och flykting från samma stad i Jugoslavien, som han själv kom från. Men nu var hans vän ute på ett ärende, för att lämna oss två ensamma en stund i lägenheten.

Lägenheten var mycket enkelt och sparsamt möblerad. Annars var den mycket trevlig, ljus och mysig. I sitt rum hade han en enkelsäng, vilken det skulle bli trångt för oss båda att sova i. Med det hade han istället bäddat åt oss på golvet. Han hade även fått låna en extramadrass.

Jag sade till honom att det blev bra, och vi kunde nog sova gott även på en madrass på golvet.

Vi satte oss i köket. Vi rökte båda två, men min vän var en riktig storrökare.

Han kedjerökte den ena cigaretten på den andra. Jag frågade om han var nervös. Om han var besviken på mig, hur jag såg ut.

Men han sade att han bara var nervös för om jag var besviken på honom. Jag sade att han var jättesnygg, men framförallt mycket trevlig och snäll.

Han log nöjt, reste sig upp och gav mig en kram. Sedan sade han att han ville bjuda mig på något att äta och dricka, men att han inte hade handlat hem något. Han visste inte vad jag tyckte om att äta och dricka, så det var bäst om han handlade tillsammans med mig när jag kom.

Jag frågade vad han hade hemma. Om han hade kaffe, te, en smörgås, frukt eller något liknande?

Men han hade ingenting. Han visade mig genom att öppna skafferiet och kylskåpet som ekade tomt på mat. Han hade haft kaffe, bröd, och ett paket kex, men som tog slut i morse.

101 Oro för sin mamma

–Han tände en ny cigarett. Och jag hade tappat räkningen. Han visade upp ett lite nervöst beteende, som att han var orolig för något. Men jag brydde mig inte om att fråga vad som tyngde honom. Jag tänkte att kanske var han bara så krigsskadad, som gjort honom nervös.

Men han bjöd själv på både fråga och svar.

Han sade att han var orolig för sin mamma som var i Tyskland. Han hade inte varit med henne sedan de kom ifrån varandra. De stoppades av tysk polis, men att han lyckades fly igen.

Och nu kändes det lite som att han ångrade sig. Hans mamma blev kvar i Tyskland och han själv nådde fram till deras mål, Sverige.

Och nu hade han fått uppehållstillstånd. Men han hade nu väntat länge på sin mamma.

Jag frågade var hans pappa var, och fick svaret att han hade dött i kriget. Han var ensamt barn.

Jag beklagade det tråkiga och frågade när

han senast haft kontakt med sin mamma.

Han sade att de hade kontakt. De hade pratat på telefonen, senast för en vecka sedan och de skrev brev. Men hon hade ingen möjlighet, som det såg ut nu, att ta sig vidare till Sverige. Hon fick inget utresetillstånd från Tyskland till Sverige.

Jag sade att hon behövde ju inte ta flyget. Hon kunde åka tåg, buss, bil.

Men det skulle bli problem i passkontrollen i vilket fall. Hon måste också ordna med papper för utresetillstånd till Sverige. Hon hade för ett tag sedan lämnat in en ny ansökan. Fast dessa papper verkade ha fastnat någonstans på vägen, i byråkratin.

Han sade också att det var en lite krånglig historia.

Jag sade, i ett försök att lugna och trösta, att hans mamma nog skulle komma till honom snart.

Han hoppades på att hon skulle kunna ta sig vidare till Sverige snart någon gång.

Jag frågade om de inte reste tillsammans.

Fast det hade de, men bara till Tyskland. Men så kom polisen och han smet iväg genom en bakdörr.

Jag tittade frågande på honom. Det var som att jag inte riktigt begrep vad han försökte säga. Och hur mycket skit hade han varit med om egentligen?

Jag tänkte att inte skulle väl tysk polis ha skickat tillbaka dem till ett krig som de precis hade flytt från.

Men jag ville inte besvara honom med denna fråga. Och någonstans förstod jag nog att min vän flydde från polisen för att inte bli hindrad att ta sig till Sverige, som ju var deras mål. Möjligen ville han inte riskera att bli kvar i Tyskland.

Fast detta land var väl inte så dåligt alternativ, och skulle säkert ha dugt bra för mamma och honom att bosätta sig i.

Men nu var det ju Sverige som de båda hade siktat in sig på. Och han hade fått uppehållstillstånd. Nu var det bara mamma som behövde få komma iväg.

Han sade att hans mamma och han gjort upp en plan om att ta sig till Sverige. De visste att Sverige var ett bra land.

Jag tyckte synd om min vän. Jag sade att det säkert skulle ordna sig, men att det kunde ta tid. Han måste ha lite tålamod bara. Det viktiga nu

var att hans mamma var i Tyskland, där hon helt säkert kunde känna sig trygg. Och hans mamma visste säkert hur hon skulle ta vara på sig. Vi fick hoppas på att hon tänkte att hennes son var i Sverige och hade det bra.

Jag reste mig upp och gav honom en stor kram. Jag kände att han tyckte om mig, och jag gav honom en puss på kinden. Han svarade mig med en puss på munnen och därefter kysstes vi.

102 Promenad till affären

–Efter en liten stunds kramande och pussande föreslog jag att vi skulle ta en promenad bort till mataffären. Jag tog hans hand i min och ledde honom till hallen.

På väg till affären tog vi en liten promenad. Vi gick längs med en vattenkanal. Det var fint väder och vi njöt av vår fina träff.

Vi gick på vår promenad en kilometer åt ett håll och sedan vände vi tillbaka. Och vi gick till

affären och handlade mat. Det blev två fulla bärkassar och jag betalade allt. Vi handlade middag, kvällsmat och frukost. Därefter gick vi hem till honom igen.

På vägen frågade han hur länge jag ville stanna.

Jag svarade att jag gärna kunde stanna i några dagar.

103 Ūrsnygg inneboende

–Hemma hos honom igen möttes vi av hans inneboende som kom fram till oss i hallen. Och jag tappade nästan hakan när jag fick se en ung, ganska kort, som jag, men muskulös man som var något i hästvåg snygg. Min länge vän var snygg, men hans inneboende knockade mig fullständigt.

Fast detta var jag mycket noga med att inte visa för honom. Jag visste ju redan sedan tidigare att han var hundra procent hetero-

sexuell. Men vad hjälpte det mig, och nu, när jag egentligen var ute efter den perfekta, underbara kärleken.

Kanske var han lite grann nyfiken på vad två killar kunde göra när de möttes under täcket. Och nästa tanke blev att jag kunde försöka förföra honom.

Hur som helst så blev det nu kaos i mitt huvud. Jag dejtade en snygg man som hade världens snyggaste kompis.

Detta kunde aldrig sluta väl, tänkte jag.

Jag skakade hand med hans kompis.

Han väntade på att få uppehållstillstånd. Han kunde ingen svenska, inte heller engelska. Min dejt fick hjälpa till med att tolka när kompisen och jag ville säga något till varandra. Fast hans kompis och jag klarade kommunicera hyfsat bra med kroppsspråket och visande med händer.

104 Matlagning

–Vi hjälptes åt alla tre med att laga mat och duka fram på bordet. Vi åt potatis och köttbullar, med brunsås, grönsaker och

lingonsylt. Till maten drack vi öl. Och efter maten satte vi oss i soffgruppen i vardagsrummet och drack kaffe och åt bullar.

Det var så trevligt att umgås med dessa två herrar. Men det fanns ett problem, ett stort sådant. Jag ville hela tiden kolla in min dejts kompis.

Jag frågade honom om han tränade mycket.

Och nu gjorde han något som han nog inte borde ha gjort. Han tog av sig tröjan och spände överkroppen, med armar, så att musklerna trädde fram. Och han var enormt snygg och sexig.

Jag gav honom massor med komplimanger. Dessutom var han så himla snäll och trevlig.

Och efter ytterligare en stund kände jag att mitt intresse för denne man var större än för min dejt. Det var också något sextigt grabbigt över honom.

En liten stund senare ursäktade kompisens sig med att han skulle ut och springa. Detta gjorde han varje kväll. Ibland även på förmiddagen. Han tyckte om att träna. Detta fick honom att må bättre och att hålla jobbiga tankar borta.

Och jag tänkte nu att jag visste exakt hur jag skulle kunna få honom att må bättre. Fast jag

hade ju kommit hit för min dejt.

Kompisen bytte om och gav sig ut på sin joggingrunda.

105 Varnings- klockor

–En tanke hade slagit mig tidigare och som jag nu tänkte alltmera på. Kompisen kände nog hur jag uppvaktande tittade på honom. Och detta verkade han också tycka om, njuta av.

Jag tänkte att det nog också var mycket synd om denne man, som även han hade flytt från ett krig. Och han gillade min uppmärksamhet. Kanske försökte han diskret retas med mig. Han visste ju att jag gillade män och han visste säkert att han var mycket attraktiv.

Och redan nu kände jag stora varningsklockor ringa så det ekade tomt i hela huvudet. Det här, med min dejt, skulle aldrig kunna gå. Det skulle aldrig kunna fungera, med en så kriminellt läcker kompis närvarande.

Min dejt hade ingen TV, så vi nöjde oss med musik från en bandspelare. Och vi småpratade om allt mellan himmel och jord.

Vi pratade mycket om fritidsintressen och gaylivet i Sverige. Jag berättade om organisationen RFSL: Riksorganisationen för sexuellt likaberättigande, och vad de gjorde för att förbättra villkoren för bland annat homosexuella.

Efter en stund kom kompisen tillbaka. Han hälsade på oss och sade att han skulle styrketräna lite innan han gick och duschade.

106 Spaning på kompisen

–Det fanns ingen balkong till lägenheten, så min dejt och jag gick till köket och satte oss och tog en cigarett. Vi öppnade köksfönstret på glänt och satte på spisfläkten.

Min dejt satte på en ny kanna kaffe.

Jag passade på att gå på toaletten, och på vägen dit kikade jag in genom dörrspringan till

kompisens rum. Han låg på golvet och gjorde armhävningar. Han hade bara kalsonger på sig.

Jag fastnade lite vid hans dörr. Jag kunde inte få nog av att titta på honom. Snyggare man fanns nog inte.

Denna situation blev närmast absurd, kanske rent farlig.

Jag hade ingen tanke på att jag kunde bli upptäckt, både av den tränande kompisen och av min dejt som sysslade med kaffebyggaren i köket.

Men kanske fanns det en förståelse och acceptans hos dem båda. Min dejt kanske var beredd på att jag skulle kunna få ögon för hans kompis. Och liknande hos kompisen som var väl medveten om sin potential med möjlighet att få mig intresserad av honom.

Fast det jag klart och tydligt förstod var att mina vänner var helt seriösa mot mig. De hade ingen som helst baktanke med något. Allt nu handlade egentligen bara om min dejt och mig, fast att kompisen förstås var med på ett hörn då han ju också bodde där.

Fanns det en risk att de båda skulle komma på mig med att jag försökte spana in kompisen i smyg? Och alla tre behövde vi komplimanger

och uppmuntran, och på olika sätt utifrån var och en av oss.

Min dejt, som ju också gillade män, måste väl själv ha förstått vilken risk han tog med att bjuda hem en bög. Och han måste ju själv ha tyckt att hans kompis var snygg. I annat fall skulle han bita sig själv i svansen. Varför gå över ån efter vatten?

Och kanske tyckte de båda att detta var både en kul sak och med rolig utmaning.

Min dejt och jag var ju än så länge inget kärlekspar. Vi hade inte varit tillsammans intimt i någon kärleksövning ännu. Han ägde ju ingen som helst rätt att ha anspråk på mig och vad jag gjorde.

Kanske såg han att jag stod i dörrspringan och kikade på hans kompis, men att han inte brydde sig om det. Kanske så räknade han med detta och att han möjligen kände att allt bara var i sin ordning. Vi var ju också, så att säga, sexuella individer.

Efter toalettbesöket gick jag till min dejt som hade ordnat med mera kaffe. Vi tog med fikat och satte oss i soffgruppen igen.

107 Kompisen hägrar

–Jag kunde inte låta bli att tänka på kompisen, hans nakna och muskulösa kropp som nu blev intvålad i duschen. Och tanken, fantasin, om att vara med där under duschstrålen gjorde mig nästan sjuk.

När han kom ut från duschen kom en skön doft av parfym med honom. Och jag kände att det snart inte höll längre.

Jag tänkte förstås inte på att min dejts kompis kunde tänka, att min dejt och jag nu hade varandra och att han inte tänkte på hur förförisk han var mot mig. Eller så gjorde han så här, som jag har varit inne på tidigare, för att retas med mig.

Fast, tänkte han då på att han med det riskerade att förstöra för sin vän som lät honom bo här.

Han hade dragit på sig ett par shorts. Men för övrigt var han helt naken på överkroppen, armarna och benen.

Han satte sig i en fåtölj och sträckte ut sina fasta ben över golvet. Och jag tittade på hans fötter som var mycket fina och fräscha. Den här mannen måste söka jobb som fotomodell, tänkte jag. Och det fanns inte en millimeter på hela hans kropp som inte var perfekt.

Efter en stund märkte han nog hur jag tittade på honom. Han ursäktade sig och reste sig upp och gick och hämtade en skjorta. Men han knäppte inte några knappar, utan lät den hänga löst vid magrutor och bröstborg.

108 Kvällsmat och promenad

–Vi åt kvällsmat och ännu en gång tackade mina vänner mig för maten. De berömde mig och gav komplimanger för min snällhet. De sade också att jag var mycket trevlig och att de trivdes i mitt sällskap.

Jag tackade för allt.

Efter kvällsmaten ville inte kompisen störa

oss. Han sade att han skulle gå på en kvälls- promenad.

Jag föreslog att vi alla tre kunde gå på en promenad.

Vi gjorde så.

Efter att vi varit ute en timme och kommit hem till lägenheten igen, sade kompisen god natt och tackade för allt, innan han gick in på sitt rum.

109 Någonting som inte stämmer

–Min dejt och jag gick och lade oss.

När vi låg på madrasserna på golvet och kelade med varandra var det något som inte stämde med min dejt. Han verkade mycket spänd och nervös, och hade enorma potens- problem.

Men vi tog det lugnt, och jag visade inte på några krav eller förväntningar av honom. Allt blev som det blev och vi liksom nöjde oss med det. Och vi båda hade minst sagt trevligt och mysigt.

Efteråt, innan vi somnade, sade han att jag var den första som han varit med, och att han tyckte allt var bra och fint. Jag svarade honom att han var bra, och att det varit mycket fint.

Jag funderade lite över hans potensproblem. Kanske så hade han en hel del jobbigt, med svåra upplevelser och erfarenheter, i sin rygg-säck. Och hur mycket hade kriget påverkat honom, hans pappas död, oron över hur mamma hade det och över när de kunde få återförenas. Möjligen fanns det så mycket, med så många faktorer som spelade stor roll för honom – inte minst psykiskt, som ju påverkade hans potens.

Vi somnade och sov till sena morgonen.

110 Ångrade mig

–Efter att vi hade vaknat och ätit frukost började jag fundera på min hemfärd. Jag kände att min dejt och jag inte kunde bli något kärlekspar. Jag var inte kär i honom och jag såg bara hans kompis för mina ögon.

Under förmiddagen fortsatte jag kolla in kompiserna som klev runt i sina shorts, med naken överkropp och bara ben.

Jag ville säga till honom att han borde söka till någon agentur. Han borde söka jobb som modell, och han skulle tveklöst tjäna massor med pengar.

Men detta fungerade inte, då min dejt måste tolka det jag sade. Det skulle kännas så fel mot min dejt, som en värsta kränkning mot honom. Det var ju till honom jag behövde säga det.

Lite knepigt här var hur kompiserna helt ohämmat gick runt och visade upp sin läckra kropp för två bögar. Hade han inget konsekvens-tänkande? Och visste han om, eller hade han en minsta tanke på hur han förförde, eggade och satte igång massor med fantasier i huvudet på oss? Det gjorde han åtminstone med mig.

Jag sade till min dejt att jag hade glömt att jag hade ett viktigt möte i kväll som jag inte kunde ställa in. Han tittade förstås förvånat på mig. Såg väl fram till åtminstone en natt till med mig.

Jag sade att jag behövde gå till busstorget för att kolla i turlistan när nästa buss till Göteborg gick.

Min dejt såg inte glad ut, men han visade på stor förståelse för mig och mitt beslut att behöva ge mig av tidigare.

Han försökte ge mig pengar för maten, men jag ville inte ta emot dem. Jag sade att han behövde dem till mer mat, och cigaretter. Han tackade för min snällhet.

Jag plockade med mig mina saker, passade på att säga hej då till kompisen. Jag önskade honom Lycka till med att få uppehållstillstånd och med allt som han kom att göra framåt i tiden, och att han skulle ta vara på sig.

Min dejt och jag gick bort till busstorget, och det var mindre än en halvtimme till bussen skulle gå.

111 Svår hantering av ett farväl

–Min dejt frågade mig om vi kunde ses igen. Jag gav honom ett lite svagare svar med ett ja. I detta svar fanns inte någon större övertygelse eller entusiasm. Jag visste inte vad jag skulle säga till honom, som var sant och som inte gjorde honom mer ledsen. Det blev ett bakslag för honom, nu när jag redan behövde åka hem.

Plötsligt sade han att han måste gå på toaletten. Han sade att han måste skynda sig hem innan det hände en olycka.

Och nu blev det så jobbigt. Skulle jag vara artig, ta nästa buss och följa med honom, eller skulle jag bara helt kallt fullfölja min idé, min linje med att ge mig av?

Jag sade till honom att han kunde skynda sig och snart komma tillbaka igen.

Han gav mig en kram och puss på kinden och

sade att han skulle komma tillbaka om mindre än tio minuter.

Och han sprang iväg hemåt.

Men han kom inte tillbaka. Han förstod säkert att jag inte längre var intresserad av ett kärleksförhållande med honom. Och han var nog säkert mer klipsk än så här.

Jag klev på bussen och började min resa hem. Jag kände mig väldigt lättad av att inte göra det här äventyret värre än vad som blivit. Och det kändes skönt att jag valt vägen att vara helt ärlig mot mig själv. Jag var ju inte ute på någon resa för att hitta någon att göra lycklig, utan för att hitta någon som kunde göra mig lycklig.

Ibland fungerar det och ibland inte. Att dejta någon kan ju bli allt från en liten stund till flera dygn – eller så länge man vill.

Och vår dejt hade krut, men som kanske tog slut något för tidigt – utifrån vad min dejt hoppats på och önskade. Men fungerar det inte så är det inget att göra så mycket åt. Min dejt fick ge sig själv en ny chans med någon annan. Och jag ... jag fick väl leta vidare efter någon som kunde göra mig lycklig.

Fast, hade det varit min dejts kompis som jag

åkt för att dejta – då hade den här resan med äventyr kunnat bli hur lång som helst.

Visst kunde jag valt att fortsätta bara vara vän med min dejt. Och kanske skulle han vilja det och acceptera att det inte skulle vara han och jag.

Och hur skulle jag klara att vara vän med en bög som hade världens snyggaste kompis – som ju var heterosexuell? Jag förstod att detta skulle kunnat gå hur illa som helst. Och hur skulle min dejt ha tagit det med att jag ville vara med hans kompis?

Nej, det här fungerade inte, inte för lilla mig, och nu. Det skulle bara bädda för problem.

Min dejt var inte ensam. Han hade sin kompis. Och jag tänkte, om min dejt och jag skulle ses igen i något annat sammanhang, då kunde jag ta ställning till det då, hur jag ville göra och ha det. Kanske kunde det bli lättare att inleda en mera aktiv vänskap då.

112 Ett evigt farväl

–Vi sågs inte mera efter detta. Jag tror att han förstod på mig att vi inte skulle fortsätta med något kärleksförhållande. Att skynda sig hem för att gå på toaletten var för honom bara ett sätt att slippa vinka av mig. Detta avsked orkade han inte med, vilket ju är helt förståeligt. Han gjorde det som kändes bäst för honom, i stunden.

Jag kände mig varken misslyckad eller lyckad, och min resa med jakt efter kärleken fortsatte, som sagt.

Skulle man ha en chans att finna kärleken, då kunde man inte sitta bakåtlutad hemma i sin lugna vrå med armarna i kors och vänta. För då skulle väl inte så mycket hända. Nej, man behövde istället ge sig ut på äventyr med roliga upptåg. Och plötsligt skulle han stå där, prinsen, med öppna armar, och man kunde fortsätta resan med äventyret tillsammans.

113 Funderingar långt i efterhand

–Det har gått närmare fyrtio år sedan detta hände. Det jag förstår och känner i dag är att jag nog inte skulle ha gjort samma, om detta hänt i dag. Jag skulle nog agera mera moget.

Helt enkelt skulle jag nog bara säga som det var: Jag tycker om dig, du är snäll och fin, men jag är inte kär i dig och kan nog inte ha ett seriöst förhållande med dig. Jag är intresserad och tänd på din kompis. Men då han är heterosexuell, blir det en ren omöjlighet att försöka hoppas på honom.

Måns småflinar. Mannen är verkligen rolig i sitt berättande.

–Med detta skulle min dejt fått en möjlighet att ge mig chansen att fortsätta att bara vara vän,

kompis med honom.

Vidare skulle jag bara kunnat tala om för kompisen, som ju inte hade några problem med bögar, säga att han var himla snygg, sexig och borde söka arbete som fotomodell.

Och detta hade han garanterat tålt att höra. För att säga detta är ju långt ifrån det samma som att stöta på honom.

Nu i skrivande stund kan jag undra hur det gick för dessa män. Bor de i Sverige? Vad gör de? Fick min dejt vänta länge på att få återförenas med sin mamma? Och hans kompis, är han gift och har barn?

Jag minns fortfarande vad min dejt hette, både i för- och efternamn.

Jag kunde inte glömma denne fine man.

Hoppas han har det bra idag, att han fick ett fint liv med en annan man. Och förstås att han är med honom än i dag.

Måns pausar videon.

Och han tänker: Vad mycket det är som den här mannen har fått vara med om och uppleva. Men fann han kärleken, någon som kunde göra honom lycklig? Nej, det verkar inte så, inte så här långt i alla fall.

Och visst är det märkligt, han som ju är så snäll och trevlig.

Att titta på mannens video och lyssna på hans berättelser i livet är både kul och intressant. Och han vill lyssna mer. Han ska lyssna färdigt på allt som mannen har berättat. Och han ska sedan be honom berätta mer. För mannen har nog massor av intressanta och spännande saker att berätta.

Men först behöver han gå och kissa. Han kan kissa ute på gödselstan, eller om han ska kissa ute i någon buske. Sedan kan han passa på att gå upp till klubbhuset och lägga sig i sängen i övernattningsrummet. För hem vill han inte åka. Inte i kväll.

Fire har sitt huvud alldeles intill honom. Han sträcker ut handen och stryker honom försiktigt över huvudet.

Fire öppnar ögonen, men reagerar inte mer än så över det.

Han reser sig upp försiktigt, i hopp om att inte störa honom så att han reser sig upp. Fast kanske att han väljer att lägga sig ner igen efter att Måns har klivit ut ur boxen och lämnat honom för natten.

Det går fint. Fire verkar trött och vill nog få

sova vidare. Och han ser ut att ligga skönt där i halmen.

Och medan Måns står vid en buske och kissar tänker han på om han kan hjälpa mannen att finna kärleken. Men hur då? Och det blir ingen lätt nöt att knäcka, när mannen varken vill visa sig för honom eller ens ha någon kontakt.

Nej, mannen är helt klart en gåta, en sort för sig.

Fast att han är enormt knepig, så är han också helt klart övervägande underbar.

Snart ligger Måns i sängen, i klubbrummet, fullt påklädd, och tittar vidare på mannens videoklipp. De är många. Han räknar dem till tolv. Kanske har mannen gjort ett nytt klipp för varje gång som han har startat en ny inspelning. Och de är olika långa.

Han funderar på hur lång videon är, allt som allt. Fast han orkar ingen matte nu. Nej, det får bli som med högen av räkningar.